

בְּצִוְתוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ

קוֹנְטָרַס

וּוּאָס אִיז מִיִּיז צִיף

אָהערליכע שיעור וואס
דער ראש ישיבה שליט"א

האט געגעבן פאר מחנכים, מיטוואך פרשת ויצא
שנת תשפ"ג לפרט קטן, אין וויליאמסבורג יע"א.

אין דעם קונטרס וועט איר זען וואס איז וויכטיג
אריין צו לייגן אין די קינדער יונגערהייט, מיט שיינע
חיזוק און עצות ווי אזוי צו מחנך זיין די קינדער
אויפ'ן ריכטיגן וועג.

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן, אַרזניג מורט וַרְבֵּנוּ
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט
זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט
כבוד קדושת מרן מוה"רא"ש זכותו יגן עלינו

געפלאכטן מיט פסיקים פון תורה, נביאים, וכתובים, און מאמרים פון
די הייליגע חז"ל, פון די גמרא און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן בעוהש"ת

דורך חסידי ברסלב

עיר הקודש ירושלים תוכב"א

שיעורי חינוך, שנת תשפ"ג, שיעור ד'

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

היכל הקודש

כני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

אינהאלט

- ג. וואס מיינט א גוט קינד?
- ה. אריינלייגן אמונה אין די קינדער.
- ו. פאר וואס האט מען דיך אויפגענומען?
- ז. פאר וואס בארעדסטו דיינע אייגענע קינדער?!
- ט. מאך עס זאל זיין אינטערעסאנט פאר אלע קינדער.
- י. באקומען אטענשאן פון די קינדער.
- יא. מען דארף נישט זאגן קיין הידושים.
- יב. ווען לוינט זיך צו האבן א מוסד?
- יג. פאלשע גוטע ווערטער.
- יד. וואס איז מיין ציל?
- טז. נישט יעדע זאך מיינט 'הוצפה'.
- יז. וועד זאגט אז דער בחור איז א מחוצף?!

וואס איז מײן צײל

איך וויל געבן אביסל חיזוק פאר די מלמדים
און מחנכים, מען זאל זיך אביסל אויפפרישן, מען
זאל נישט פארגעסן וואס אונזער ציל איז; מען זאל
געדענקען פארוואס מיר האבן געעפנט די מוסדות
און וואס מיר ווילן אויפטון מיט אונזערע קינדער.
מיר וועלן רעדן סיי פון די חדר און סיי פון די
שולע.

וואס מיינט א גוט קינד?

איך וועל אנהייבן מיט די שולע. באמת דארף מען
נישט קיין שולע, א שולע איז אן איבריגע זאך, עס
איז א נייע זאך, פאר'ן קריג איז נישט געווען א
שולע פאר מיידלעך, ווען דער הייליגער סאטמער
רבי זכותו יגן עלינו איז געקומען קיין אמעריקע
האט ער געזען אז דא איז א נייע וועלט, עס איז
דא שולע'ס פאר מיידלעך, האט ער געפאסט און
געוויינט צום אייבערשטן צו וויסן אויב ער זאל
דאס אויך מאכן, ביז ער האט פארשטאנען אז דא
דארף מען טאקע מאכן א שולע. ער האט געזאגט

אַז דאס איז די ערשטע זאך וואס ער איז משנה פון זיינע עלטערן.

אַז מען מאכט שוין יא א שולע, קען מען דאך נישט סתם אריין זעצן א לערערין מיט קינדער און גארנישט טון, ווייל אַז מען האט נישט וואס צו טון הייבט אן צו ווערן חוצפה, דעריבער שטעלט מען אויס א סדר פאר יעדע יארגאנג וואס מען זאל לערנען מיט די קינדער, מען דארף אבער געדענקען אַז די 'לימודים' זענען נישט דער עיקר, אפילו אויב א קינד וועט גארנישט מיט האלטן וועט גארנישט געשען; דער עיקר ציל פארוואס מיידלעך קומען אין שולע איז מען זאל אריין לייגן אין זיי זאכן וואס וועלן בלייבן פאר זייער גאנצע לעבן, צום ביישפיל, אמונה, מידות טובות און כבוד אב ואם.

מען דארף גוט אריין נעמען אין קאפ און געדענקען: 'איך קען נישט מעסטן די קינדער לויט וויפיל זיי פארשטייען און האלטן מיט וואס אַך רעד'; מען קען נישט מעסטן א קינד לויט וויפיל זי האלט מיט אין קלאס, אַז אין דעם זאל זיין אַנגעהאנגען צי זי איז א גוט קינד אדער נישט. מען ווערט נישט א גוט קינד אויב מען האלט מיט די לימודים, און מען ווערט נישט א שוואכע קינד אויב מען האלט נישט מיט די לימודים. אַלע קינדער זענען קינדער פונעם אייבערשטן, אַלע

קינדער גייען מיט'ן אייבערשטן'ס הילף חתונה האבן און אויפשטעלן שיינע שטיבער.

אריינלייגן אמונה אין די קינדער

איך וויל נישט אז אין אונזער שולע זאל מען איינטיילן אז די לערערנס וואס לערנען השקפה, נביא און פרקי אבות, זאלן רעדן פונעם אייבערשטן, און די אנדערע לערערנס וואס לערנען למודי חול, קוויקבוקס, חשבונות, גייען און קאכן, זאלן נישט רעדן פונעם אייבערשטן, - חס ושלום! אודאי טיילט מען אין דעם טאג מיט פארשידענע לימודים און עטליכע לערערנס, די לערערין לערנט דעם לימוד און די אנדערע לערערין לערנט אן אנדערע לימוד, אבער אלע לערערנס דארפן אריין לייגן אין די קינדער 'אמונה'.

וואס מיינט אמונה? - אמונה איז איינגעטיילט אין דריי; עס איז דא אמונה אינעם אייבערשטן, עס איז דא 'אמונה אין א צדיק', נאכדעם איז דא 'אמונה אין זיך אליינס'; מען דארף רעדן צו קינדער פון אלע דריי חלקים פון אמונה, און פון 'אמונה אין זיך אליינס' - דארף מען גאר אסאך רעדן, אז די קינדער זאלן אויפֿוואקסן געזונט, זיי זאלן וויסן אז זיי זענען חשוב ביים אייבערשטן.

פארוואס האט מען דיר אויפגענומען

א מלמד און א לערערין קען נישט טראכטן אויף די קינדער וואס לייגן זיך אראפ דעם קאפ בשעת'ן לערנען און זענען נישט אינטערעסירט אין גארנישט, אדער אויף די קינדער וואס מען קען זיך מיט זיי נישט אן עצה געבן, אז 'הלואי קומט נישט דער קינד היינט אין חדר...'

אויב מען טראכט אז 'הלואי קומט נישט דער קינד היינט אין חדר', וואלט איד ענדערש געזאגט פאר'ן מלמד: "הלואי קומסטו נישט אין חדר!" - ווייל איד האב דיר אויפגענומען טאקע נאר פאר די סארט קינדער! די אנדערע קינדער וואס זענען וואויל און רואיג, און הערן זיך צו ביים פארלערנען, זיי דארפן דיר נישט האבן, זיי קענען אנגיין אן דיר, בעיקר נעמט מען אויף דעם מלמד און לערערין ספעציעל פאר די קינדער וואס זענען שווער און מען קען זיך נישט מיט זיי אן עצה געבן.

דער אינגל וואס לערנט זייער פליסיג, ער איז אייביג צייטליך, און איז ממש א גאלדן קינד - ער וואלט אן דיר אויך אלעס געטון! זיינע מעלות האבן גארנישט צו טון מיט דיר, דו קענסט אהיים גיין און דער קינד גייט ווייטער קומען צייטליך און לערנען אליינס! דייקא דער קינד וואס מען קען זיך נישט מיט אים אן עצה געבן, ער

איז אַ גאַרנישט - מיט דעם זאַלסטו אַרבעטן,
לאמיר זען וואס דו קענסט מיט אים אויפטון,
לאמיר זען צי דו קענסט אריין געבן אַ חיות אין
דעם קינד!

פארוואס בארעדסטו דינע אייגענע קינדער?!

ווען איך בין געווען מלמד אין כּתה ט' האט
מיר דער כּתה ח' מלמד אנהייב יאר גערופן אין אַ
זייט און דורכגעגאנגען די ליסטע מיט אלע נעמען,
אויף יעדער אינגל האט ער געזאגט זיין מיינונג,
"דער אינגל איז ממש דער מצוין פון כּתה", "דער
אינגל איז פיין", "דער אינגל איז אַ שטיקל מעבל
(פורניטשער)...". "דעם אינגל זאלסטו לאזן אין די
זייט, ווען ער קומט - קומט ער, און ווען ער קומט
נישט איז נאך בעסער..." - בשעת ער רעדט צו
מיר טראכט איך צו זיך: 'איך פארשטיי נישט וואס
דא גייט פאר, ווען די קינדער וואלטן געווען דינע
אייגענע קינדער וואלסטו אויך אזוי גערעדט צו זיין
נייער רבי? וואס בארעדסטו דינע אייגענע קינדער?!'
- און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז
דייקא מיט די שווערע קינדער האב איך מצליח
געווען, זיי זענען געבליבן מיינע תלמידים; די אלע
נעמען וואס מען האט מיר געזאגט אויף זיי אז "זיי
זענען די פורניטשער און בענקלעך פון קלאס", -
מיט זיי האב איך מצליח געווען.

איך וויל נישט אז ביי אונז אין תלמוד תורה
און אין בית פיגא זאל זיין אזא זאך; ווען איך
רעד צו די מלמדים פון וויליאמסבורג רעד איך
צו אלע איינגעשטעלטע פון מוסדות היכל הקודש,
פון וויליאמסבורג, פון שטעטל, פון קרית יואל, פון
ירושלים און פון טבריה. עס איז נישטא אזא זאך
צו זאגן אויף א קינד: "לאז אים אין די זייט!" -
אויב דו ווילסט קענסטו זאגן פאר'ן נייעם מלמד:
"מיינע לימודים האט ער נישט מיט געהאלטן,
אפשר וועסטו האבן א שפראך צו אים, 'דיינע'
לימודים וועט ער יא מיט האלטן, אפשר וועסטו
אים קענען אויפהייבן".

די זעלבע זאך איז אין שולע, די אפיס קען נישט
זאגן פאראויס פאר א לערערין: "די תלמידה זאלסטו
לאזן אין די זייט, עס איז נישטא מיט וועם צו רעדן",
פארוואס זאל מען דאס זאגן?! אויב מען וויל קען
מען זאגן: "די אנדערע לערערין האט נישט געהאט
די וועג ווי אזוי צו רעדן מיט דעם קינד, אפשר
ביים נייען וכדומה וועט זי זיין גאר ספעציעל!"

אויב דער פרקי אבות שיעור איז נישט געווען
גענוג אינטערעסאנט פאר דעם קינד אויסצוהערן,
מיינט נאכנישט אז עס איז נישטא וואס צו טון
מיט דעם קינד, עס קען זיין ביים נייען וועט זי
זיין גאר ספעציעל, עס קען זיין ביים טאנצן וועט
זי זיין גאר ספעציעל.

וואס מיינט דער אויסדרוק: "דער קינד לייג אין די זייט"? - אפֿשר גייסטו אין די זייט!?

מאך עס זאל זיין אינטערעסאנט פאר אלע קינדער

א לערערין האט מיר פֿאריגע וואך געשריבן אין א בריוו אז זי פילט אויף געוויסע קינדער אז זיי זענען נישט אינטערעסירט אין דעם לימוד וואס זי לערנט אויס, זי פֿרעגט מיר צי זי קען זאגן פאר די קינדער: "ווער עס וויל קומען זאל קומען, און ווער עס וויל נישט קומען זאל אהיימגיין!" האב איך איר צוריק געשריבן: "גיין! גיין!"

דער נוסח: "ווער עס וויל קומען זאל קומען, און ווער עס וויל נישט קומען זאל אהיימגיין!" - זאגט מען נישט פאר קינדער, דאס וואלט איך ענדערש געזאגט פאר א מלמד אדער לערערין וואס געבט זיך נישט אפ מיט די שווערע תלמידים, איך וואלט אים געזאגט: אויב דו ווילסט נישט ארבעטן מיט די שווערע קינדער קענסטו אהיים גיין, איך באצווינג דיר נישט צו זיין מלמד, אז דו גייסט אהיים וועט קיינער נישט זיין ברוגז אויף דיר, און קיינער וועט זיך אפילו נישט בענקען נאך דיר... איך האב דיך אויפגענומען ספעציעל פאר די קינדער וואס זענען נישט אינטערעסירט מיט צו האלטן די לימודים, איך וויל זען אויב דו קענסט זיי מאכן אינטערעסאנט די לימודים, - אויב יא, איז זייער גוט, כל הכבוד;

אויב דו קענסט עס נישט באַווייזן, דו קענסט עס נישט מאַכן אינטערעסאַנט - איז גאַרנישט, עס איז נישט געפערליך, אײך קען אײך נישט אַלעס באַווייזן, אַבער דער צוגאַנג פון אַפּשטעמפּלען אַ קינד אַז 'זי האַלט נישט בײַ גאַרנישט', ווייל זי איז נישט אינטערעסירט מיט צו האַלטן די לימודים, דאס טאר נישט זײן.

באקומען אטענשאן פון די קינדער

אַסאַך מאל שפּירט אַ מלמד אָדער אַ לערערין ווי 'דער קינד דאַרף מיך נישט, ווייל ער שמייכלט נישט צו מיר', זאַלט איר וויסן, מיר האָבן נישט געעפּנט דעם מוסד כּדי די מלמדים און לערערנים זאלן באַקומען אַטענשאַן (אויפּמערקזאַמקייט) פון די קינדער, מען זאל באַטראַכטן די קינדער: 'וועלכע קינדער האַלטן פון מיר' און 'וועלכע קינדער האַלטן נישט פון מיר', 'וועלכע קינדער זענען מיינע חסידים' און 'וועלכע קינדער זענען נישט מיינע חסידים', אַך און וויי איז מיר אויב דאס איז דער סיבה פון אַ לערערין פאַרוואס זי קומט אין שולע, כּדי צו באַקומען אַטענשאַן פון די קינדער, און מען איז אַ גאַנצן טאג פאַרנומען: 'אײך ווייס אַז די קינד האט מיך ליב, ווייל אײך האב זיך שטילערהייט אונטער געהערט ווי זי זאגט אַז אײך בין קיוט'... און 'די קינד האט מיך נישט ליב', וויי

און ביטער איז אויב אַ לערערין דאַרף צוקומען צו די כבוד פון די קינדער.

מען דאַרף נישט זאָגן קיין חידושים

פאר מען גייט אַריין אין כּתה דאַרף מען זיין קלאַר וואס איז מיין ציל מיט'ן אַריין גיין צו די קינדער; אײַך קום אין כּתה אַריין צו לייגן אין די קינדער דעם אייבערשטן, לערנען מיט זיי הַלכות, אַמונה און כּיבוד אָב וָאָם.

אײַך פאַרלאַנג פון אַלע מלמדים און לערערנס, מען זאל יעדן טאג רעדן אביסל פון 'כּיבוד אָב וָאָם'.

וויפיל מען רעדט פון 'כּיבוד אָב וָאָם' איז נישט גענוג.

אַסאך מאל ווען מען רעדט צו קינדער מיינט מען אז מען דאַרף זאָגן חידושים, און אזוי ווי מען האט דאך נישט אייביג קיין חידושים - רעדט מען נישט... - מען דאַרף נישט קיין חידושים, נאר מען זאָגט איבער נאַכאַמאל און נאַכאַמאל: "מען דאַרף רעדן שיין צו אַ מאמע". יעדער מלמד דאַרף רעדן לויט די שפּראַך און פאַרשטאַנד פון זיינע תּלמידים, לויט זייער יאַרגאַנג, צו גאר קליינע קינדער זאָגט מען: "מען טאר נישט זאָגן 'ניין' פאַר אַ מאמע", "אַ מאמע טאר זיך נישט אַראַפּ בייגן", און צו עלטערע קינדער קען מען שוין רעדן מער הַלכות.

ווען לוינט זיך צו האבן א מוסד?

אויב מען רעדט פון 'כבוד אב ואם', לוינט זיך צו האבן א מוסד!

אויב מען רעדט פון אכטונג געבן נישט צו טשעפען א צווייטע קינד, לוינט זיך צו האבן א מוסד!

אויב מען געדענקט צו געבן פאר יעדן קינד א גוט ווארט לוינט זיך צו האבן א מוסד! - אבער מיינטס נישט אז אויב מען געבט איין גוט ווארט פאר א קינד איז עס שוין גענוג, דאס קינד איז שוין געווארן אויפגעבויט... מען ווערט נישט אויפגעבויט פון איין גוט ווארט; איך זיך מיט בחורים לאנגע יארן, איך געב זיי אסאך גוטע ווערטער און זיי ווערן נישט אויפגעבויט אזוי שנעל, ווייל אריין געבן א זעלבסט זיכערקייט אין א מענטש געדויערט אסאך יארן; מען דארף אבער טון צוביסלעך, יעדעס יאר ווערן די קינדער אויפגעבויט מער און מער.

פאלשע גוטע ווערטער

ווי אזוי געבט מען גוטע ווערטער? - גוטע ווערטער מיינט אז מען האט ליב דאס קינד, מען טראכט גוטס אויף דעם קינד, מען הייבט אן האלטן פון דעם קינד און מען זאגט פאר'ן קינד: "איך בין זייער איבער גענומען פון די זאך וואס דו טוסט!"

מען קען נישט זאגן פאלשע געמאכטע גוטע ווערטער; עס זענען דא מלמדים און לערערינס וואס געבן גוטע ווערטער אבער נישט קיין אמת'ע, - דאס מאכט פאראיבלט, עס מאכט ברעכן; איך מוז דאס זאגן, און איך האף אז קיינער ווערט נישט באליידיגט דערפון.

איך הער אלעס צוריק פון די קינדער דורך בריוון וואס זיי שרייבן מיר. באקום איך בריוון פון קינדער וואו זיי שרייבן מיר די קאמפלימענטס וואס מען זאגט זיי, און זיי לייגן צו ווי פארשעמט זיי ווערן פון די פאלשע קאמפלימענטס.

פאלשע גוטע ווערטער טוט גארנישט אויף, אז דו האסט נישט ליב דעם קינד און דו שטופסט סתם ארויס א גוט ווארט אויף א קינד, איז דאס גארנישט ווערד. נאר אויב מען האלט באמת פון דעם קינד מיט דעם זאך אין וואס ער איז אויסגעצייכנט, און מען זאגט אים: "איך בין זייער איבער גענומען פון די זאך וואס דו טוסט!" און איך בין טאקע איבער גענומען דערפון! - קען עס אויפטון.

מען קען נישט צו גיין צו א קינד וואס גייט אנגעטון מיט א קלייד וואס איז אויסגעשניטן ביי די האלז, אדער גייט מיט האר ביז צו דער ערד, און זאגן: "דו ביסט זייער שיין צניעות'דיג!" "דיין האר איז אזוי צניעות'דיג!" דאס קינד אליינס ווייסט

דאך אז זי דארף זיך פאררעכטן, נאר עס איז איר יעצט שווער. ענדערש זוכט אויף א אמת'ע שיינע זאך אויפ'ן קינד, עס איז זיכער דא אויף יעדן קינד זייער שיינע זאכן, איינער איז אויסגעצייכנט מיט קושן די מזוזה, איינער איז אויסגעצייכנט אז ער געבט אכטונג נישט צו טשעפען אנדערע קינדער, און איינער איז אויסגעצייכנט אין צניעות.

וואס איז מיין ציל?

מלמדים און לערערינס דארפן געדענקען זייער ציל: פארוואס קום איך צו די קינדער? - איך קום אויפבויען אידישע קינדער, איך גיי זוכן אין יעדן קינד עפעס גוטס, איך גיי געבן פאר יעדן קינד אמת'דיגע גוטע ווערטער.

פארשטייט זיך אליינס אז מען קען נישט זיצן א גאנצן טאג מיט קינדער און זיי זאגן נאכאמאל: "דו ביסט אזוי גוט", "דו ביסט אזוי גוט", "דו ביסט אזוי גוט", ווייל די קינדער וועלן ווערן חוצפה'דיג, טיילט מען איין דעם טאג, מען דאווענט אביסל און מען זאגט אביסל תהלים, מען לערנט אביסל פראקי אבות, אביסל נביא, מען לערנט אידיש און ענגליש, שרייבן און רעכענען.

אבער מען טאר נישט פארגעסן דער עיקר ציל פון די שולע, פארוואס דארף מען בכלל די גאנצע

שוֹלֵע? דאס איז נישט קיין 'פּאַבליק סקול' חס ושלום; די שולע איז געמאכט אז די מיידלעך זאלן האבן וואו צו קומען ביז זיי וועלן אויפֿוואַקסן און חתונה האבן; ברוך השם אז מען מאכט חתונה די קינדער ווען זיי זענען נאך גוט, יונג און ריין, דאס בעסטע וואס עס קען זיין, עס וועט גארנישט געשען אויב זיי וועלן נישט קענען די אלע זאכן וואס מען לערנט, און זיי וועלן נישט קענען אראפ שרייבן פונקטליך אלע לימודים, אפילו די פּרשׂה; דער עיקר איז אז עס זאל אריין גיין אין זיי אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט.

נישט יעדע זאך מיינט 'חוצפה'

אויף איין זאך דארף מען זיך שטעלן, עס זאל זיין 'דרך ארץ' אין כּתּה.

מען דארף רעדן פון זיין דרך ארץ'דיג; אויב דער מלמד רעדט דערפון דעמאלט איז דא דרך ארץ.

מען דארף אבער וויסן אז נישט יעדע זאך מיינט 'חוצפה', אויב א קינד לאכט זיך אונטער ווען דער מלמד אדער לערערין רעדט, מיינט עס נישט אז דאס קינד זוכט מיך אפצוטון. אויב א מלמד זעט אז ער ווערט גערוועז און דערשראקן ווען א קינד לאכט זיך אונטער, דארף ער נאכאמאל איבער חזרין די יסודות פון חינוך; איינע פון די יסודות פון חינוך

איז מען זאל וויסן אז "קיינ איין קינד קומט נישט מיך אפצוטון", עס איז נישטא אזא זאך אז א קינד, א בחור, זאל קומען אין חדר, אין ישיבה און אין שולע כדי איינעם אפצוטון, עס איז נישטא אזא זאך!

אויב א קינד פאלגט מיך נישט, אויב א קינד לאכט זיך אונטער, וויל ער מיך נישט אפטון, ער איז נאר א קינד! איי פארוואס לאכט ער זיך אונטער? דאס קען זיין צוליב עטליכע סיבות, עס קען זיין אז ער דארף אטענשאן און ער באקומט עס נישט אויף די ריכטיגע וועג, עס קען זיין אז ער איז נישט אויסגערוט, אדער באדערט אים עפעס, אדער קען זיין אז ער איז פשוט נישט צוגעוואוינט מען זאל אים זאגן וואס צו טון, קיינער האט אים נאכנישט מחנך געווען, און דא איז די ערשטע פלאץ וואס מען זאגט אים וואס צו טון, וועל איך אים נאכאמאל זאגן און נאכאמאל זאגן, ביז עס וועט אריין גיין אין אים, און איך וועל זוכן עפעס גוטע זאכן מיט וואס אים אויסצוריימען.

ווילאנג א מלמד אדער לערערין טראכט אז די צוויי קינדער לאכן זיך אלץ אונטער פון מיר, איז דאס זייער אייגענעם פראבלעם, זיי רעדן זיך דאס איין, ווייל עס איז נישטא אזא זאך. דאס איז קלאר און דייטליך! און אין דעם איז נישט קיין חילוק צווישן אינגלעך און מיידלעך, גרויס און קליין, קיין איין קינד קומט נישט אין חדר איינעם אפצוטון.

מען מוז זען עס זאל זיין דרך ארץ, אבער מען טאר גארנישט אננעמען אלס א פרוואטע קריג, כאילו די קינדער ווילן מיך טשעפען.

ווער זאגט אז דער בחור איז א מחוצף?

נישט יעדע זאך דארף מען זען, צום ביישפיל, אויב מען זאגט: "יעדער נעמט ארויס די ביכער", און איינער בלייבט קלאצן, ער נעמט נישט ארויס זיין בוך, ווער זאגט אז מען דארף דאס גלייך באמערקן? אדער אז א קינד צולאכט זיך - דארף מען דאס אויך נישט אייביג באמערקן. אויסער אויב מען באמערקט אויף א זאך אז דאס איז זיכער חוצפה, דארף מען דאס אפשטעלן, ווייל דרך ארץ מוז זיין.

מיין מאמע תחי' דערציילט מיר, מען האט אמאל ארויס געווארפן א בחור פון ישיבה ווייל ער האט געכאפט א בילד פון זיין מגיד שיעור, נישט מיט א טעלעפאון נאר מיט א פשוט'ע קעמערע; דער מגיד שיעור איז געווארן ווילד, ער האט געשריגן אויפ'ן בחור: "מחוצף", ער האט אים געגעבן פעטש און ארויס געווארפן פון ישיבה, פרעגט מיר מיין מאמע: "וואס זאגסטו צו דעם? וואס וואלסטו געטון אין אזא פאל?" האב איך איר געזאגט: איך וואלט געזאגט פאר'ן בחור: "מעק אויס דעם בילד, און טו עס נישט נאכאמאל"; ווער זאגט אז מען

דארף עס מאכן פאר חוצפה?! - פון דעסט וועגן
 אין דעם פאל אז דער מגיד שיעור האט עס שוין
 אנגערופן "חוצפה", דארף מען זיך איינבייגן דעם
 קאפ און הייסן דעם בחור איבער בעטן זיין מגיד
 שיעור, אז דער בחור זאל וויסן אז ער דארף זיין
 דרך ארץ'דיג.

איך בין זייער דאנקבאר פאר אלע מלמדים און
 איינגעשטעלטע אז מען לייגט אריין אמונה אין די
 קינדער; איך באקום אלץ גוטע גריסן אויף ענק;
 און אויב איך רעד אביסל שארף און שטרענג איז
 עס נאר צו מחזק זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן
 אסאך הצלחה, אמן.

הספר הקדוש הזה נרפס

לזכות
שמואל דוד ברוין

וזוגתו
פראדל

וילדיהם
נחמן נתן זאב, לאה, מלכה.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה,
ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני רויחי, ויזכו לרוות
רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת מאוד עינינו, חיות
נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד קדושת
מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה

נדפס לזכות
מורינו ראש ישיבה שליט"א
וזוגתו
אסתר גיטל תחי',

וילדיהם
שלמה ומשפ',
אלהנן חיים ומשפ',
מרים העניא זיסל ומשפ',
שמעון ומשפ',
נחמן נתן, יצחק דוד, צבי, רחל
לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל,
מלכה.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני
דוויחא, ויזכו לדרות רוב נחת וקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

עצרתו אמונה
בזו מיון טויר?

IDFA: 8462765654

יא, מיטן איבערשטנ'ס הילף!

סיונט אויך אויף עס צו
באקומען וועכנטליך
אויף די פאסט

רופט אדער טעקסט:

718-387-2691

אנעיל צו:

subscribe@kerenhadfusa.org